

JEROEN VISBEEK

Wat de wijzen al wisten

De beschavingen staan in de
sterren beschreven

uitgeverij Zodiak

ISBN: 9789083025810

NUR: 721

De oorspronkelijke titel van dit boek uit 2009 is *De Tijdgeest*

© 2019 Uitgeverij Zodiak

Omslagillustratie: Martin-Jan van Santen

Omslag: Vissen trekt de levenswagen door het culturele Vissentijdperk

uitgeverijzodiak.nl

Inhoud

Culturen tikken als een klok	7
Stier aan de Nijl	12
Ram leidt een uitverkoren volk	15
Vissen offert zijn Zoon	20
Waterman ontwerpt de Nieuwe Mens	25
De dag en nacht van beschavingen	29
Eetmaal van de Ram-hoofdbeschaving	34
Eetmaal van de Stier-hoofdbeschaving	36
Eetmaal van de Vissen-hoofdbeschaving	38
Eetmaal van de Tweelingen-hoofdbeschaving	38
Protoculturen voor de beschavingen	42
Rode draad van de hoofdbeschavingen	48
Huwelijk tussen hoofdbeschaving en protocultuur	51
Eindtijd van het christendom	57
De historische tijdperken van het christendom	62
Wie trekt de kar?	69
Bijlage: Bepaling tijdsduur tijdperken	73
Woordenlijst	74
De twaalf dierenriemtekens	76

Culturen tikken als een klok

BEÏNVLOEDEN de dag en de nacht ons? Voelen we ons anders onder het stralende zonlicht dan in de pikdonkere nacht? Andere vraag: Beïnvloeden de seizoenen ons? Hebben de ijzige donkere winterdagen een andere inwerking dan de warme lange zomerdagen? Wie deze twee vragen met neen beantwoordt hoeft niet verder te lezen.

Waarschijnlijk zijn er weinig lezers afgehaakt. De vraag was of de bewegingen van de aarde invloed op ons heeft. Natuurlijk heeft het dag-nachtritme en de afwisseling van de seizoenen invloed op de mens. En wat voor invloed! De dag is een periode van actie, werken en zweten. Er moet brood op de plank komen. Wanneer het donker wordt gaan we rusten en vooral slapen. Ook het ritme van seizoenen laat ons niet koud. 's Winters moeten de trui en kachel aan. De zomer is de tijd van vakantie maar ook traditioneel de tijd van hard werken op de akkers. De seizoenen en het dag-nachtritme volgen uit de rotatie van de aarde om de zon en de aswenteling in vierentwintig uur. De aarde heeft nog een derde rotatiebeweging: de precessie. Dit is de rotatie van de aardas ten opzichte van het baanvak Aarde-Zon. De precessie heeft ook invloed op ons; het is de verborgen motor van de beschavingen.

Dat we dit niet als vanzelfsprekend ervaren komt door de lage snelheid van de precessie: één omwenteling duurt ongeveer 26.000 jaar en dat duurt zelfs Metusalem te lang. Toch is de invloed van de precessie groot. Het beïnvloedt de langzame ontwikkelingen van de beschavingen. Net als voor de traag lopende processen van de evolutie leven we te kort om de invloed ervan te merken.

Toch kunnen met de precessie ook kortere ontwikkelingen worden geïdentificeerd. Dit is mogelijk met de bekende hermetische spreuk 'Zo boven, zo beneden'. Volgens dit principe is elke cyclus zoals de dag, het jaar en één precessieomwenteling onder te verdelen in een kleinere cyclus met dezelfde eigenschappen.

We kunnen de duur van een dag, jaar en precessieomwenteling opdelen in kortere periodes en een verdienstelijke indeling is die van het dozijn; de dag en de nacht duren elk twaalf uren en het jaar duurt twaalf maanden. De Chi-

nese astrologie kent een cyclus van twaalf jaar en daarnaast gebruiken de Chinezen een systeem dat de dag verdeelt in twaalf ‘uren’. Blijkbaar heeft de mens de voorkeur om de tijd te verdelen in twaalf tallen. Astrologen verbinden de twaalf fases met de twaalf sterrenbeelden en de karakters van de twaalf sterrenbeelden bepalen de sferen van de twaalf fases van de dag en het jaar. Zo is de sfeer tussen zes en acht uur ’s ochtends Ram.

Ook één precessieomwenteling wordt verdeeld in twaalf tijdperken welke iets meer dan tweeduizend jaar duren. De langlopende tijdperken – welke ook wel de kosmische maanden worden genoemd – bepalen de culturen op aarde en daarom noem ik deze de culturele tijdperken.

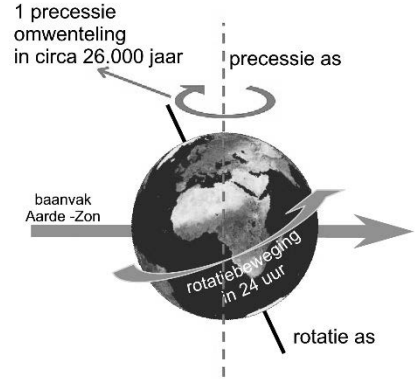
De invloed van de culturele tijdperken is te vergelijken met een themafeest met een zogenaamde *dresscode*. Als je naar de individuele feestgangers kijkt zie je dat sommige zich minimaal op het thema hebben verkleed, ze hebben een ander bloesje aantrokken of een gek hoedje opgedaan. Andere feestvierders hebben zich juist helemaal uitgedost en zichzelf geïdentificeerd met het thema. Dit zien we ook bij de culturele tijdperken. Alle volkeren worden beïnvloed door een cultureel tijdperk, maar sommigen meer en anderen minder. Er is altijd één winnaar. Eén beschaving is de specifieke uiting van een cultureel tijdperk, en deze opvallende feestganger noem ik de hoofdbeschaving. Je zou de hoofdbeschaving de ‘aanvoerder van de mensheid’ kunnen noemen. Andere beschavingen zijn er niet minder om. Een elftal met alleen maar aanvoerders zou kansloos zijn. Alle beschavingen vervullen een waardevolle rol.

Rond het begin van de jaartelling begon het culturele Vissentijdperk. Alle volkeren hebben hierdoor nu Visseninvloeden. Het christendom heeft de meeste invloeden en is als hoofdbeschaving de specifieke uiting van het culturele Vissentijdperk. Nu zijn we bijna aan het eind van het Vissentijdperk en rond 2140 n.C. zal het culturele Watermantijdperk beginnen. Waterman associeer ik met de Nieuwe Mens. Vóór het Vissentijdperk was het Ramtijdperk dat astrologen associëren met het Jodendom. Vóór Ram manifesteerde het culturele Stiertijdperk zich in de oud-Egyptische cultuur.

De opeenvolgende hoofdbeschavingen volgen elkaar op als een rode draad in de wereldgeschiedenis. Ik pak de draad op bij de oud-Egyptische cultuur (Stier) en vandaar loopt het epos van de mensheid door naar het Jodendom (Ram), waaruit het christendom voortkwam (Vissen) wat de bron zal zijn voor de geboorte van de Nieuwe Mens (Waterman).

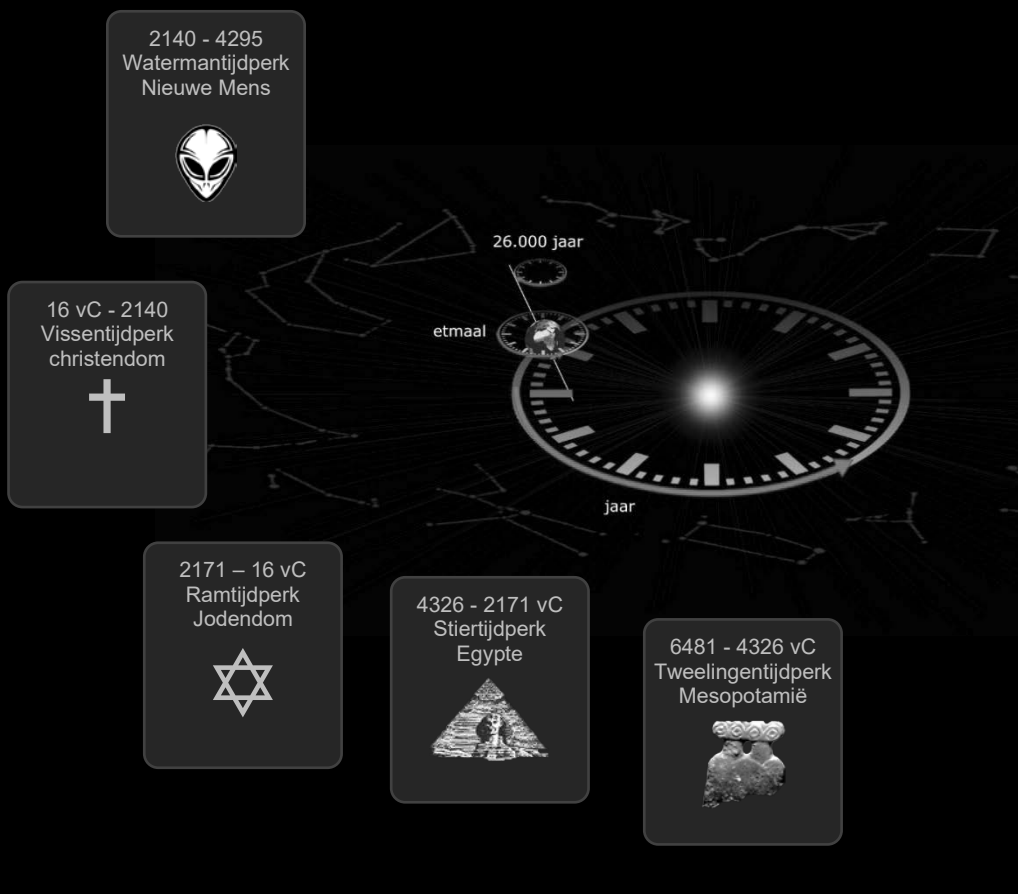
Wat is precessie?

De vorm van de Aarde is afgeplat als gevolg van haar rotatie om haar as. Bij de evenaar is de straal 21,5 kilometer groter dan tussen de polen. De aantrekkingskracht van de Zon en Maan op deze uitstulping veroorzaakt een rotatie van de draai-as: de aardas draait rond ten opzichte van het baanvlak Aarde-Zon (ecliptica). Dit verschijnsel heet de precessie en is vergelijkbaar met het wiebelen van een tol, welke ook een precessie heeft. De tijdsduur van één precessieomwenteling (periode) wordt het kosmisch grootjaar genoemd of Platonisch jaar, naar de Griekse filosoof Plato. Eén periode van de precessie duurt momenteel 25.772 jaar, maar door het dynamische spel van de aantrekkingskracht van de Zon, Maan en planeten varieert de periode tussen de 24.820 en 26.550 jaar, met een gemiddelde van 25.678 jaar. De afgelopen tweeduizend jaar is het gemiddelde 25.859 jaar.

Onder: Door de precessie verschuift het lentepunt ten opzichte van de dierenriem met de twaalf sterrenbeelden, waardoor deze schijnbaar roteren.

De Aarde maakt drie bewegingen welke astrologen gebruiken voor:

- Rotatie om de as:** dag-nachtritme in 24x12 uren, vastgelegd in de 24-uur klok
 Beweegt vanaf de Noordpool gezien linksom
 Gebruikt in een horoscoop voor de bepaling van de ascendant en de huizen

Rotatie om de Zon: jaarritme in 12 maanden, vastgelegd in de zonnekalender
 Beweegt vanaf de Noordpool gezien linksom
 Gebruikt in een horoscoop voor de planeetstanden
- Precessie:** kosmisch grootjaar in 12 culturele tijdperken, vastgelegd in precessiekalender
 Beweegt vanaf de Noordpool gezien rechtsom
 Gebruikt voor de bepaling van de hoofdbeschavingen

De eerste twee bewegingen draaien rechtsom vanaf de Noordpool gezien en dus tegen de wijzers van de klok in. De precessie roteert tegengesteld (retrograde) aan deze twee bewegingen en hierom lopen de culturele tijdperken achterwaarts door de dierenriem: van Vissen naar Ram in plaats van de normale volgorde van Ram naar Vissen.

Stier aan de Nijl

Tijdens het culturele Stiertijdperk (4326–2171 v.Chr.) was het Stierprincipe dominant in de tijdgeest. De volkeren over de hele aarde gingen zich ‘stierig’ gedragen. Het archetype van Stier is de boer en met Stier aan het roer ruilden veel mensen in Europa en Azië hun jagersbestaan in voor het boerenleven. Dit was noodzakelijk geworden door klimaatveranderingen waardoor de jacht en het verzamelen van voedsel te weinig opbracht. Alleen de landbouw kon genoeg monden voeden. Stier wil graag een vaste plek op aarde. Ze is als een rots in de branding; stevig met alle vier de poten op de grond, onbeweeglijk en statisch. Als boer werd de mens honkvast en hiermee was de mens stierig geworden.

Op het hoogtepunt van het culturele Stiertijdperk lijkt de ontwikkeling van de mensheid wel stil te staan. Over de periode van 4000 tot 3000 v.Chr. is historisch gezien weinig bekend; er gebeurde niet veel. De stabiele Stier zorgde voor rust.

Stier bouwt graag simpele en kolossale dingen. Een typisch verschijnsel in het culturele Stiertijdperk zijn de megalithische monumenten. Dit zijn de stenen bouwwerken zoals de hunebedden en Stonehenge. De eerste megalithische bouwwerken dateert men rond 5000 v.Chr. (bij het begin van het Stierprincipe) en de laatste rond 2000 v.Chr. De grote vraag bij deze fascinerende bouwwerken is hoe de eenvoudige boeren in de steentijd de tonnenzware stenen op de juiste plaats kregen. Stier denkt hier met haar boerenverstand niet over na; zij doet het gewoon. Rustig en regelmatig werkt zij dag in, dag uit, totdat het af is. Niet als een workaholic, maar gewoon omdat Stier houdt om met de aarde bezig te zijn. Stier bedenkt zich niet halverwege maar gaat standvastig door en maakt de dingen af waaraan zij begint. Door deze houding kan Stier bergen werk verzetten.

Eén van die monumenten is de Piramide van Cheops in Gizeh. Hiervoor werd 6,25 miljoen ton steen verwerkt. De piramide is uiterst zorgvuldig gebouwd. Tussen de blokken die gemiddeld 2,5 ton wegen, zijn de voegen 0,5 millimeter. Stier houdt niet van haastwerk. Ze doet er liever wat langer over. Als het maar degelijk is. De piramiden en andere bouwwerken van het Oude Egyptische Rijk (± 2850-2250 v.Chr.) schitteren door het magnifieke vakmanschap. De piramiden hebben typische Stierkenmerken. Het is een degelijke kolos met een minimum aan draagvlak in de hemel, de punt van de piramide. Het grondvlak is juist groot waardoor de piramide net als Stier een stevige

Ram leidt een uitverkoren volk

Bij de overgang van het derde naar het tweede millennium voor Christus werd Ram dominant over Stier. Met Ram in de tijdgeest kwam de mensheid in een onstuimiger vaarwater terecht. Het was gedaan met de rust van Stier. Ram is een strijder. De avontuurlijk ingestelde Ram houdt van zwerfen. In het culturele Ramtijdperk hadden de nomaden met hun migraties grote invloed op het verloop van de geschiedenis.

Er zijn vele voorbeelden te geven van ruige krijgervolkeren die zich in dit tijdperk manifesteerden. Zo waren de Feniciërs berucht om hun zeeroverij en ze werden de 'bloedrode' mensen genoemd. De Kelten waren vermetele strijders - zelfs koppensnellers - die zich graag overgaven aan rumoerige braspartijen die vaak uitliepen op een handgemeen. Ze legden met geweld hun wil op aan andere volkeren. De avontuurlijke Ram wil als held de strijd winnen. Het zuurstofrijke bloed en de adrenaline moeten bij Ram stromen. Onze huidige overlegcultuur waarbij gestreefd wordt naar een compromis is niets voor de strijdbare Ram die er gewoon 'lekker op los wil rammen'.

Ram is het teken van de geboorte, het Ik-bewustzijn komt in Ram naar voren waardoor Ram zich wil onderscheiden van anderen. Rammen zijn de pioniers, een nieuwe cyclus begint met het teken Ram. In het culturele Ramtijdperk zien we een kraamkamer van nieuwe volkeren en culturen. Bijna alle moderne volkeren zoals de Germanen, Kelten, Slaven, Romeinen en Grieken zagen het licht in het culturele Ramtijdperk. Elk volk ontwikkelde zijn eigen Ik-bewustzijn en elk volk moest zoals een Ram dat betaamt zijn bestaansrecht veroveren. Ram bracht een noviteit welke zeer kenmerkend is voor Ram: oorlog. Ram zoekt weerstanden en gaat het gevecht aan om na zijn geboorte het bestaansrecht op aarde in te nemen.

Mannelijke goden, heldenverhalen en oorlogsmeythen zijn de kenmerken van het culturele Ramtijdperk. Homerus' krijgers uit de Ilias, de pioniers van de Odyssee, de gehelmde godin der wijsheid Pallas en de Romeinse Mithras godsdienst met soldatensymboliek zijn voorbeelden uit de Ramcultuur. Het ramoffer van Abraham symboliseert het kunnen loslaten van de oude zekerheden om iets nieuws te kunnen beginnen.

De grootste Ramheld is de Macedoniër Alexander de Grote. Hij was al een legende in zijn eigen tijd. Zijn moed, vechtlust en tactisch inzicht waren ongeëvenaard. Alexander versloeg met zijn 30.000 man sterke leger het tien keer sterkere Perzische leger en in tien jaar tijd had hij een rijk veroverd van de Bosporus tot de Indus.

nederige zal hoog verheven worden, de machtigen der aarde zullen worden verworpen'. Op schilderijen werden mensen identiek uitgebeeld (als schapen) en de kunstenaars signeerden hun schilderijen niet. Dit is een grote tegenstelling met de juist zo persoonlijke Joodse cultuur.

Christenen leefden altijd in de schaduw van de jongste dag, al was het aanbreken daarvan, zoals kerkvader Augustinus leerde, door mensen niet met zekerheid te voorspellen. In de middeleeuwen was er weinig nodig om dit angst-aanjagende besef tot regelrechte paniek te verheven. Onschuldige natuurverschijnselen, onverklaarbare gebeurtenissen in de kosmos en angstaanjagende politieke verwickelingen vervulden de middeleeuwse mens met vrees voor het komende einde. En ook in onze tijd vrezen veel mensen de gevolgen van de smeltende ijskappen en machtsovername van de robots en speculeren veel futurologen op een eindtijd.

De eindtijd wordt beschreven in het laatste boek van de Bijbel; de Openbaring van Johannes, of in het Grieks de Apocalyps. In dit moeilijkst te begrijpen Bijbelboek dat vol zit met onbegrijpelijke symboliek, herrijzen alle doden uit hun graf en komt Christus terug op aarde om de Antichrist definitief te vernietigen. Op de dag des oordeels zal God over alle mensen een oordeel vellen. De zondaars worden gedood en alleen de mensen met 'het teken op hun voorhoofd' krijgen definitief toegang tot Gods hemelrijk.

Een Vissenfase kenmerkt zich door terugtrekking, verstilling en zelfonderzoek. Als hekkensluiser wordt Vissen zich bewust van wat je allemaal fout hebt gedaan in je leven, wat vaak gepaard gaat met een zwaarmoedig schuldbesef. In de christelijke leer wordt de mens dan ook schuldig geboren door de erfzonde begaan door Adam en Eva. Jezus Christus nam met zijn doodsoffer (Vissen als zelfopoffering) alle schuld van de hele mensheid op zich. De leer van Jezus is dat je in Hem moet geloven om verlost te worden van je schulden met als beloning het eeuwige leven. Je moet hiervoor als een Vissen leven: nederig, vergevend, barmhartig, hulpvaardig. Vissen onderwerpt zichzelf en leert door lijden en de beloning is de verlichting. Hiervoor moet je je identiteit loslaten en je aardse bezittingen en lusten opgeven. Dit is niet makkelijk. Want wie is sterk genoeg om weerstand te bieden aan de aardse zondes?

Vissen is een dualistisch teken met een donkere en lichte kant. De donkere vis geeft zich makkelijk over aan seksuele lusten en verslavingen. De verlichte vis houdt zich bezig met spiritualiteit en zoekt naar verlichting en verlossing. Het is de tegenstelling tussen goed en kwaad; hemel en hel. De verlichte Vissen is zich bewust dat goed en kwaad – de twee kanten van Vissen – in de mens zelf zitten. Het kwaad heeft een karmische oorzaak. Hierdoor moet de

mens lijden. Om het lot te overstijgen moet Vissen zich van zijn eigen goed en kwaad bewust worden. Door het kwaad liefdevol te accepteren kan het bestreden worden. Op deze manier kan Vissen het goed en kwaad oplossen in de Heilige Geest. De Kerk vond dit voor het gewone volk te moeilijk. Zij gaf daarom het kwaad een gezicht met de duivel.

Een Vissenmens staat met één been op aarde en met het andere been in het hiernamaals. Vissen begrijpt beide werelden. Geen andere godsdienst dan het christendom kent een zo sterke nadruk op de Vissendualiteit. Het christendom is een 2000 jaar durend gevecht tegen de duisternis en de zoektocht naar het licht.

Het is moeilijk om de beide werelden van elkaar te onderscheiden. Want hoe weet je of je bedrogen wordt door de duivel? Wat is echt en wat is nep? Of is die christelijke leer zelf een dwaling? Wie zegt dat Jezus de Zoon van God was? De enige antwoord is het pure geloof omdat je het intuïtief zeker weet. Je moet durven je eigen ik los te laten en puur geloven in Jezus Christus. Alleen het irrationele geloof in de eenheid van het Al geeft de verlossing van het lot.

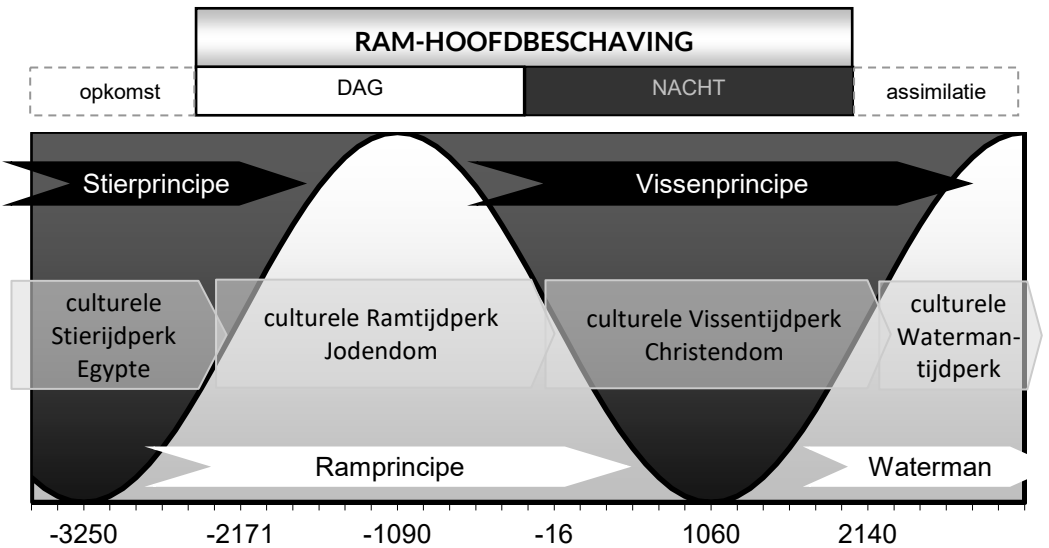
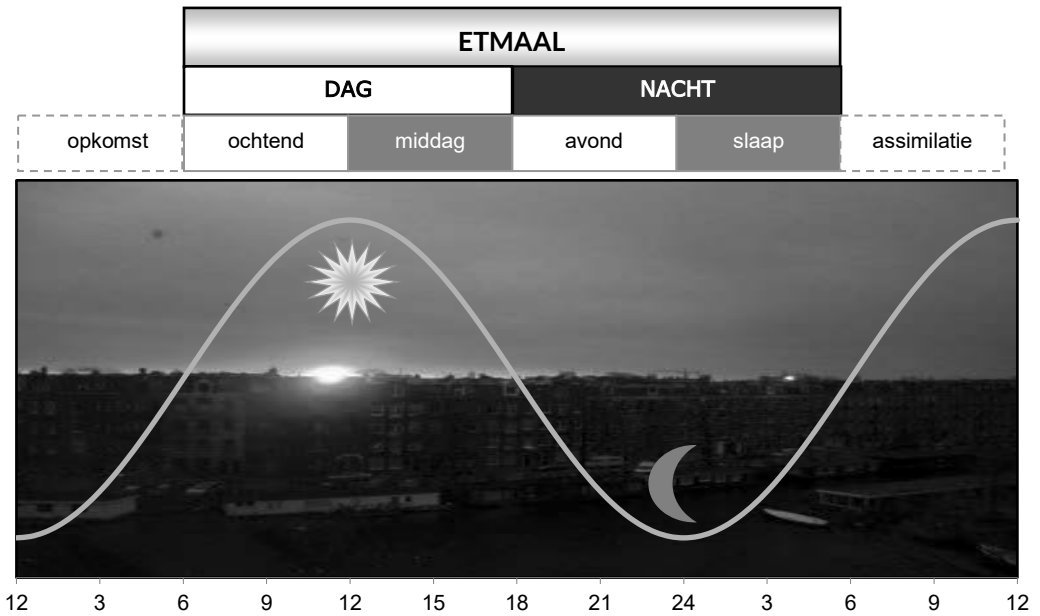
Alleen in een Vissentijdperk spreekt een lijdzame opoffering aan het kruis tot de verbeelding.

De dag en nacht van beschavingen

DE culturele tijdperken uitten zich in de hoofdbeschavingen: het Vissentijdperk in het christendom, het Ramtijdperk in het Jodendom en het Stiertijdperk in de oud-Egyptische cultuur. Wie eens goed naar deze beschavingen kijkt ziet dat er iets niet klopt: de tijdsduur dat deze beschavingen bestaan lijkt twee keer langer te duren dan de overeenkomstige culturele tijdperken.

Het culturele Stiertijdperk duurde van 4326 tot 2171 voor Christus. Egypte kwam in deze tijd tot grote bloei in het Oude Rijk. Maar na het einde van het culturele Stiertijdperk kwam Egypte nog twee keer tot grote bloei in het Midde Rijk (2040-1790) en in het Nieuwe Rijk (1550-1070). Hierna bleef het koningschap nog lange tijd bestaan. De laatste Egyptische farao – Cleopatra – stierf in 30 v.Chr. Pas met de opkomst van de islam in de zevende eeuw na Christus verdween de oud-Egyptische cultuur volledig van de aardbodem. Alles bij elkaar bestond de Egyptische cultuur grofweg twee keer langer dan het culturele Stiertijdperk.

Bij het culturele Ramtijdperk zien we hetzelfde patroon. Abraham leefde rond 2000 v.Chr., dus bij het begin van het culturele Ramtijdperk. Het einde van het culturele Ramtijdperk ging gepaard met een grote klap voor het Jodendom. Toen veroverden de Romeinen in de eerste na Christus de onafhankelijke Joodse staat. Maar dit betekende geenszins het einde van het Jodendom. Ze zouden nog een grote stempel drukken op de wereldgeschiedenis. Nu ze sinds 1948 weer terug zijn in Israël lijken ze in hun eindstrijd te zijn gekomen. Orthodoxe Joden verwachten binnen niet al te lange tijd de komst van de Messias. Als het Jodendom binnen enkele eeuwen zou verdwijnen, dan heeft het net als Egypte ook grofweg twee keer langer bestaan dan de tijdsduur van het culturele Ramtijdperk. Momenteel zitten we in de eindtijd van het culturele Vissentijdperk, maar het is onvoorstelbaar dat hiermee ook het christendom binnenkort zal verdwijnen. Concluderend lijken beschavingen twee keer langer te bestaan dan de tijdsduur van de culturele tijdperken. Dit probleem heb ik opgelost met de dag- en nachtfase.

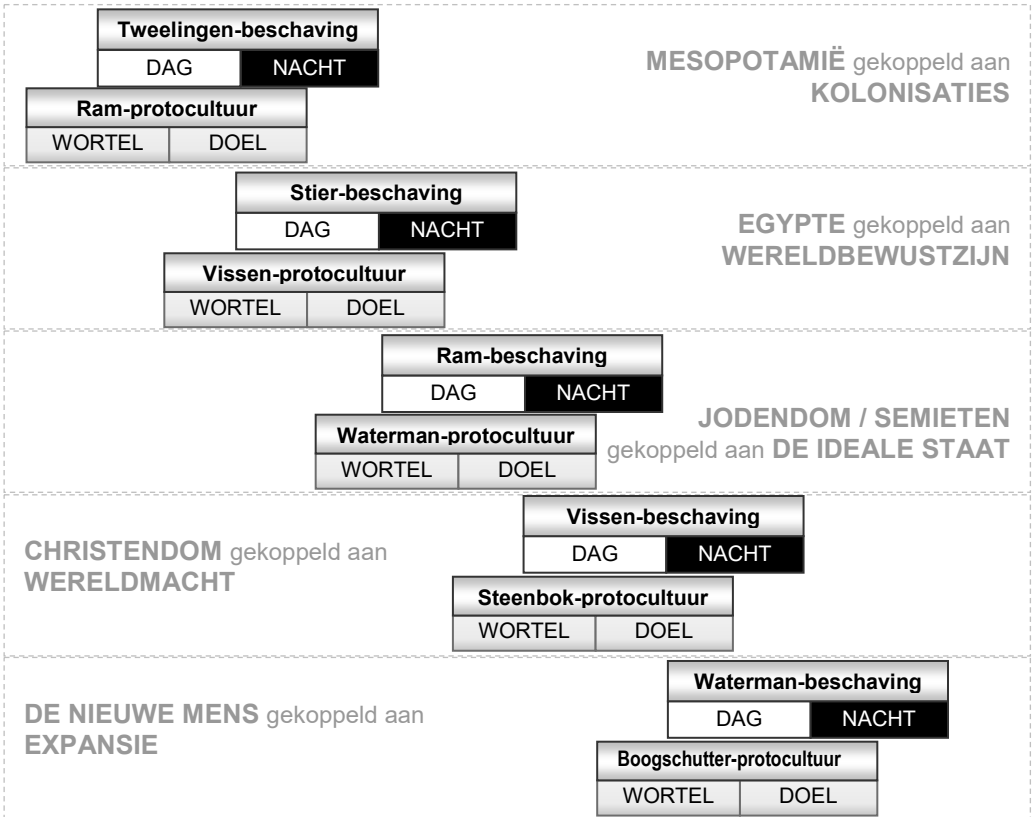
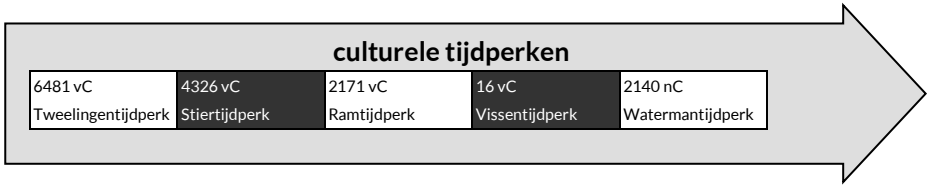

De fases van het etmaal (boven) volgen uit de golfbeweging van de zon aan de hemel, welke wordt veroorzaakt door de rotatie van de aarde om haar as. De fases van een hoofdbeschaving (onder) volgen uit de golfbeweging van de astrologische principes, welke zijn afgeleid uit de precessie. De Ram-hoofdbeschaving heeft een nachtfase welke gelijk loopt met het culturele Vissentijdsperk.

Protoculturen voor de beschavingen

ROND 2140 volgt de Waterman-hoofdbeschaving op de Vissen-hoofdbeschaving en dat is eigenlijk heel opmerkelijk want Vissen komt vóór Waterman. In de gewone volgorde van de twaalf sterrenbeelden zit Steenbok voor Waterman en hieruit volgen zelfs de karakters van de dierenriemtekens: Waterman wil zich bevrijden uit de ketenen van Steenbok. Alleen Steenbok kan de juiste omstandigheden creëren voor Waterman. Maar hoe zou dit straks gaan? Hoe kan Waterman een revolutie ontketenen tegen een geloof dat naastenliefde predikt? Dat wordt toveren voor Waterman.

De normale volgorde van de twaalf dierenriemtekens vertellen een interessant levensverhaal met twaalf fases. Elke fase komt overeen met een dierenriemteken ('sterrenbeeld'). Ram begint elk levensverhaal met de geboorte. In de Tweelingenfase komt de pubertijd. De Leeuwfase is de tijd van het bereiken van de volwassenheid en het huwelijk. In de Schorpioenfase ben je over de helft en krijg je een midlifecrisis, enzovoort. Het valt hierbij op dat elke fase de juiste omstandigheden schept voor de volgende fase waardoor er een samenhangende levenscyclus ontstaat. Ram kan pas worden geboren nadat Vissen de oude cyclus heeft ontbonden. Leeuw kan pas volwassen worden nadat Kreeft de identiteit heeft vastgelegd. Schorpioen kan pas een transformatieproces op gang brengen nadat Weegschaal een stabiel evenwicht heeft gecreëerd. Steenbok kan pas naar een hoogtepunt werken nadat Boogschutter zijn horizon heeft verbreed. Waterman kan alleen maar een revolutie ontketenen nadat Steenbok vaste maar ook starre structuren heeft aangelegd. Voor elk teken is het voorliggende teken essentieel. Dit is een belangrijke constatering voor de oplossing. Elk leven bewandelt de twaalf fases van de dierenriemtekens in de logische volgorde van Ram naar Vissen. Maar hoe verloopt dit voor de culturele tijdperken en hun beschavingen in een cyclus die tegengesteld loopt?

De Ram-hoofdbeschaving volgt als een rode draad op de Stier-hoofdbeschaving, maar omdat Stier in de normale cyclus ná Ram komt kan Stier niet de juiste omstandigheden voor Ram creëren. Vissen en Waterman zijn de logische voorgangers van Ram. De doelfase van de Vissen-protocultuur en de wortelfase van de Waterman-protocultuur scheppen de juiste omstandigheden voor de Ram-hoofdbeschaving. De fases van de protoculturen beginnen 1077 jaar eerder dan de hoofdbeschaving zodat de protoculturen hun hoogtepunt hebben bij het begin van de hoofdbeschaving.

Eindtijd van het christendom

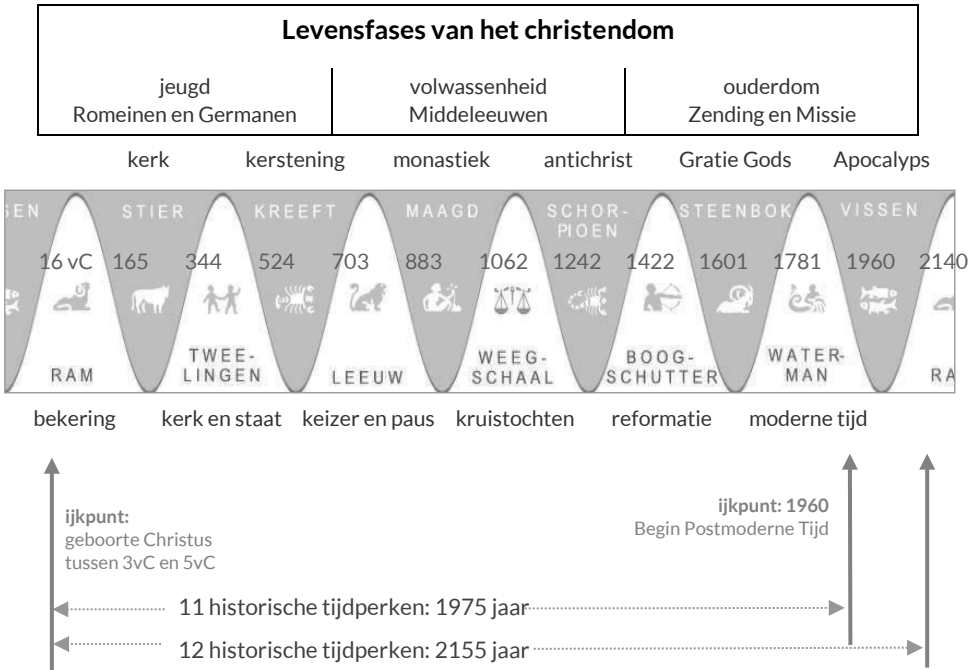
VEEL mensen in de newage-beweging zijn opgetogen over het 2000-jarige Watermantijdperk – of in het Engels *Age of Aquarius* – dat volgens sommigen rond 1967 zou zijn begonnen. De newage-aanhangers verwachten dat het nieuwe tijdperk aanvangt met een bewustzijnssprong, paradigmaverschuiving gevolgd door een gouden tijdperk. We zouden aan de dageraad staan van een vreedzame en rechtvaardige wereld waarin de Nieuwe Mens zich maximaal zal gaan ontplooiën. Het bereiken van de hemel op aarde alleen nog een kwestie van tijd.

De dagelijkse realiteit doet iets anders vermoeden; de kloof tussen arm en rijk wordt nog steeds groter, de roofofbouw van onze planeet lijkt niet te stoppen, het druggebruik is onuitroeibaar en de oorlog tegen het terrorisme is olie op het vuur voor het religieus fundamentalisme. De menselijke soort is een biologische plaag voor moeder aarde. Elke plaag eindigt met een catastrofe. De hemelpoort is duidelijk nog gesloten. Sommige hebben het begin van de *new age* al verschoven naar 2012. Ik concludeer dat wij leven in de eindtijd van Vissentijdperk.

Hoe komen sommige astrologen er bij dat in 1967 het Watermantijdperk is begonnen? Waar baseren zij zich op? Om te weten in welke tijd we leven gebruiken we de klok en kalender. De tijdsbepaling bevat drie componenten: dagritme, jaarritme en de precessie. Het dagritme leggen we vast met de gewone klok met de twee keer twaalf uren, het jaarritme registreren we met de zonnecalender met de twaalf maanden, en voor het vastleggen van de precessiebeweging (met zijn beschavingen) gebruik ik de precessiekalender.

Bij de precessiekalender wordt net als bij de dag en het jaar een onderverdeling gebruikt met twaalf tallen. Eén precessieomwenteling van 26.000 jaar bestaat uit twaalf tijdperken. Elk cultureel tijdperk uit zich in een beschaving. Door de traagheid van de tijdperken ($25.770/12 = \text{ca. } 2148$ jaar) worden ze moeilijk opgemerkt. Ze duren simpelweg te lang om er stil bij te staan. Net als een eendagsvlieg zich niet zal bekommeren of hij nou in juni of in juli leeft. Maar astrologen kunnen er wel wat mee. Zij zouden tegen de eendagsvlieg kunnen zeggen dat juni een ander karakter heeft dan juli. En tegen ons zeggen ze dat elke 2000-jarige ‘maand’ de sfeer van de tijd anders is. Maar was in 1967

Het begin van de volprezen *new age* is mijns inziens het laatste historische Vissentijdperk binnen het christendom. De newage-beweging heeft dan ook vooral veel Vissenkenmerken zoals grenzeloosheid, vredelievend, drugs, holisme, droomachtige irrationele verbanden, oplossen van identiteit.

Historicus Ad van der Woude herkent de historische tijdperken als langlopende op- en neerwaartse. Fragment uit een artikel uit de Volkskrant van 29-11-2003:

‘De geschiedenis kent allerlei cycli en cesuren, en interessant zijn de langlopende seculaire trends.’ Deze periodes van honderd tot tweehonderd jaar vertonen afwisselend een opwaartse en neerwaartse economische maar ook culturele trend. De Gouden Eeuw (1500-1675) is een beroemd voorbeeld van een positieve seculaire trend, de periode erna tot het einde van de Franse overheersing (circa 1825) is een neerwaartse periode van kommer en kwel. De volgende 150 jaar ging het grofweg crescendo. ‘We zouden nu op een breekpunt kunnen staan van een neerwaartse langgolfige trend’, zegt Ad van der Woude. ‘Allereerst gaat voor het eerst sinds 250 jaar de prijs per eenheid product omlaag ... En ten tweede verdrievoudt voor het eerst in de demografische geschiedenis het aandeel 65 plussers van 5 naar 15 procent. In 2040 zal dit in heel Europa bijna 30 procent zijn. En altijd zijn deflatie en bevolkingskrimp de begeleide verschijnselen van zeer lang aanhoudende economische en culturele neergang geweest.’